

Vervolg wedstrijdverslag Mifano 5 tegen Lierop 4

Auteur: Ralph Bekx

... Aangekomen in Mierlo werd al snel duidelijk waarom we onze assistent-trainer niet kunnen missen. De shirtjes... lagen nog in Lierop. Onze kale Messi had ze keurig klaargelegd, maar was ervan uitgegaan dat iemand anders ze wel mee zou nemen. Dat bleek een misvatting van formaat.

Na vijf minuten discussiëren en elkaar aankijken alsof niemand ooit eerder verantwoordelijkheid had gedragen, nam topspits in bloedvorm Max het voortouw. Hij startte zijn auto en racete terug naar Lierop. Met enig chagrijn van de warming-up haters kwam hij nét op tijd terug.

Lierop begon eigenlijk best aardig. Beide teams kregen wat kansjes zonder noemenswaardige dreiging. Maar na een minuut of vijftien ging het mis: Mart én Willem moesten eraf met bovenbeenblessures. Mart, die deze week al twee keer had gevoetbald en zichzelf topfit verklaarde, kon precies aanwijzen waar het pijn deed, maar niet in woorden uitleggen hoe dat dan voelde.

Twee koude wissels in het veld is nooit ideaal. Mifano profiteerde meteen. Ze namen een vrije trap snel, de rechtsbuiten stond plots oog in oog met onze keeper Jelle en het stond 1-0. Opa Wout stond nog met de scheids te discussiëren of de bal wel stil had gelegen, maar die discussie was even effectief als de trainers van Ajax: stand bleef staan. Nog geen tien minuten later werd een weggekopte corner opnieuw ingebracht en netjes binnengetikt: 2-0. In de 30e minuut moest ook Joep naar de kant met knieproblemen. De man had altijd gezegd dat wanneer zijn knie écht kapot zou gaan, hij nooit meer zou voetballen. Een drama voor Joep, maar een klein gelukje voor Ralph, die zijn vlag mocht inleveren en het veld in kon.

Vol goede moed... liet Ralph zijn man meteen lopen. Een mislukte voorzet viel pardoes voor de voeten van een Mifano-speler en het werd 3-0.

De tweede helft begon met wat speldenprikjes van Mifano, maar zonder doelpunten. Pas in de 75e minuut, na slordig balverlies op het middenveld viel de 4-0.

Toch bleef Lierop voetballen, en nog best aardig ook. Na een schitterende steekpass van Luc stond onze kale Messi ineens één-op-één. Hij gaf, via de keeper, keurig voor op Blow. Blow kopte... weer tegen de keeper. De bal rolde vervolgens voor de voeten van Max. De spits in vorm wilde hard en hoog schieten, en dat deed hij. Van ca 5 meter, hard, hoog, én via de lat over.

De scheids vond dat iedereen genoeg had geleden en floot drie minuten te vroeg af.

De schrik zat er bij Joep goed in. Zijn knie voelde nog steeds beroerd. Gelukkig nam Willem, ervaringsdeskundige en zelfverklaard fysiotherapeut, een blik en sprak zijn diagnose uit: lichte verrekking van de binnenste knieband. Maar toch: even langs de fysio was zijn advies.

Mano kwam na afloop even kijken. Toen hij hoorde dat we met 4–0 hadden verloren, zei hij droogjes: “Van Mifano mag je nooit verliezen.”

Had hij dat maar vooraf gezegd.

De eerstvolgende wedstrijd is op 1 februari, thuis tegen SV De Braak, om 11:00 uur. Een mooi moment om dit alles snel te vergeten en weer eens drie punten te pakken.